

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 5 luni » 3 | Un număr. . . . . 15 bani
 Pentru publicări 1 leu linia Măca publicitate 5 bani cuvintul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de redacție:

Ión Kalinderu

R. Garboviceanu
 C. Radulescu-Motru
 G. Coșbuc
 J. Otescu
 P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
 G. Adamescu
 V. S. Moga
 N. Nicolaescu
 Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Țașcă.

SUMARUL: G. Coșbuc, 10 Maiu.—Victor Puiu, Cuvintare populară pentru ziua de 10 Maiu.—Grig. Teodossiu, 10 Maiu.—Dr. N. Manolescu, Privire generală asupra rolului ciupercilor în natură.—G. Apostolescu, Înormintarea la Români-Macedoneni.—G. Ionescu, Spicuri din trecutul meșteșugului tipograficesc. — Ión Kalinderu, O circulară. — Ierom. Eftimia Georgescu, Sfintul Clement, episcopul Romei. — Dr. S. Possa, Starea copiilor de la țară. — Teatru la sate. — Serbări școlare. — Cronica săptămânii. — Un nou Pompeliu în Mongolia.—De la sate.—Poșta redacției.

Ilustrațiuni: Presă holandeză din Haarlem din 1693.—Presă de tipărit cărți de joc.—Presă de tipărit, construcție elvețiană din 1548.—Presa construită de Gutenberg în Strasbourg înainte de 1444.—Mitropolitul Dosofteiu Barilă.—Mitropolitul Antim Ivreanu.

„CERES“

SOCIETATE COOPERATIVĂ DE AGRICULTURĂ
BUCURESCĂ

3. Str. Karageorgevici, 3.

Furnisează pulverizatoare excelente

PENTRU

STROPITUL VITELOR CONTRA MANEI

Prețurile foarte eftine

MICA PUBLICITATE

Cu 5 bani cuvîntul, iar pentru anunțurile cu un număr mai mare de cuvinte, de la 50 în sus, prețul pentru fie-care cuvînt este numai de 4 bani.

BANCA ROMÂNIEI

Capital social de 25.000.000 fr. îmi
părțit în 50.000 acțiuni de 500 fr. din
care 150 fr. vîrșaji.

Comitetul central:

.....	la Londra
Lachlan Mackintosh Rate,	
Esquire	”
G. I. Goschen	”
.....	”
Viscount Duncannon	”
Hon. H. A. Larvrence ..	”
M. Adolphe Vernes	à Paris
M. Charles Mallet	”

Director: M. C. A. Stolz.

» ajutor: M. E. E. Goodwin

Censori: Ioan Kalideru, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Sediul social

Piața sf. Gheorghe, Bucurescă
Sucursalala Brăila, Agenția la Londra.

GRĂDINA PREOTUL ILIE, Bise-
rica Cotroceni, Bucuresci. — Ar-
bori fructiferi, Arbori pentru șo-
sele, Arbori altoiți de ornament, Ar-
buști, Plante urcătoare, Brazi, Pini
austriaci, Thuia și altele. Stupi, Tran-
dafiri, etc.

Act de mulțumire. Decedatul meu
soț, Ión Con-
stantin Gr. Ghika, a fost asigurat de
la 28 Septembrie 1897, la Societatea
de asigurare «Dacia-România» pe
casul de mörte și încetând din viață
la 24 Martie a. c., când asigurarea
nu eră în vigöre de cât 3½ ani, nu-
mita Societate mî-a numărat astă-
zi capitalul asigurat de lei 35.000.

Mă cred datöre a exprimă Societății
de Asigurare, Dacia-România mulțu-
mirele mele, pentru graba ce a pus
în lichidarea drepturilor mele.

Bucuresci, 30 Aprilie 1901.

(ss.) Anna Jean Ghika.
Născută Filiti.

DECE MAIŪ

In ziua cea sfântă și mare
La de-ce-ale lunii lui Maiū
Se vede-o ciudat' arătare
Pe-un deal de la Plevna, pe-un plaiū.

Când zorile 'ncep să s'arete
Acolo 'n tăcutele văi,
Din grópă ies mórtele cete,
De-apururi jăliții flăcăi.

Striviți și cu mânilor rupte
Și galbeni ca 'n jalnicul loc
În ziua sălbatecei lupte
Când bieții periseră 'n foc.

Fac rôtă, și-o rugă murmură
Iar Valter și Șonțu și toți
Mai-marii ce 'n frunte cădură
Stău jalnici acolo 'ntre soți.

De-odată ei capul rădică
Daū chiot și 'n zare privesc
Spre țara din care ieșiră,
Spre scumpul pămînt românesc —

Și-ascultă, căci tunul adî cântă
Departă 'n iubitul pămînt,

Puternic ca 'n ȃia luptării,
Dar alt-fel de cântec mai sfânt

Și-așcultă . . . iar țara-î departe
Sînt deluri la mijloc, și văi,
Și riul cel mare-î desparte
De mame pe bieții flăcăi.

Ce spun ei în șopte pe vremea
Ce-așcultă cântarea de tuș
Eū nu sciū, căci nimeni nu pôte
Pe morți să-î audă ce spun.

Dar sciū că se rōgă, șărmanii:
„Noi liberi pe voi v'am făcut
Iar Tatăl diș cer să vë aibă
De-apururi sub sfîntul seū scut!”

G. Coșbuc.

Cuvîntare populară pentru ȃia de 10 Maiū.

Frați creștini,

stădi, printr'o întîmplare frumoșă, ne găsim într'o indoită sêrbătore. In aceeași ȃi avem douê sêrbători însemnate: întăiū sêrbătoreă mare bisericescă care ne amintesc ȃia a patru-decea după Inviere, adecă ȃia Înălțarei Domnului nostru Isus Christos de pe pămînt la cer, și al doilea, sêrbătoreă care ne amintesc o altă înălțare, a cărei amin-tire să ne fie în veci tot așă de scumpă, anume înălțarea nêmului românesc din scumpa nōstră țară dintr'o stare tristă din trecut la starea mai bună de acum : sêrbătoreă 10 Maiū.

Indoit de însemnată fiind ȃia de aȃi, socotim, iubiți creștini, că ea nu trebuie să trecă fără a nu căută să ne dăm

sămă despre însemnătatea ei și de aceea credem că e bine a se rosti și înaintea sf. Altar măcar câte-vă cuvinte cu privire la ea. Iar de ore-ce slujba sfintă așa de măreță ce se face astăzi ca în toți anii și partea din sf. Evanghelie ce se citește tot astăzi ne fac a înțelege în de-ajuns sărbătorea Înălțării Domnului, socotim iarăși că puținele cuvinte ce avem de spus să fie ținute mai ales cu privire la sărbătorea de azi a nămului nostru.

Frați creștini! — Și în viața unui năm întreg de oameni, ca și în viața unui singur om, sunt unele zile mai frumoșe, mai mărețe, mai strălucite de cât cele-lalte, chiar dacă ar fi cerul afară cât de posomorit. Sunt zile în cari și o națiune întregă, ca și ori-care dintre noi oameni, dobândește vre-un lucru de mult așteptat sau are vre-o isbândă strălucită, și de câte-ori vin în decursul anilor acele zile le sărbătorește, ba pe unele într'un chip măreț de tot.

Și nămul românesc are asemenea zile strălucite; și noi Români suntem datori a sărbători câte-va zile peste an în aducerea aminte a cutărei sau cutărei fapte mari din trecut. Și una din acele zile mărețe, care trebuie sărbătută mai frumos ca ori-care, e tocmai ziua de astăzi, ziua de 10 Maiu. Și iată pentru ce:

Astăzi, se împlinesc treizeci și cinci de ani de când la cârma țării noastre s'a suit — pe atunci ca Domnitor — Majestatea Sa Regele nostru de astăzi; tot azi se împlinesc douăzeci și patru de ani de când țara noastră a rămas liberă să se cârmuiască singură cum ar voi, fără să se mai amestece în treburile ei vre-o altă stăpânire străină; și tot astăzi se împlinesc douăzeci de ani de când — în urma gloriosului război pentru neatârnavare din anul 1877 — s'a încoronat în București cel întâiu rege al nostru M. S. Regele Carol I. Va să țină, pentru trei pricină de mare însemnătate nu trebuie să trecă neabăgată în sâma ziua aceasta, ba din potrivă să fim datori a o sărbătuti.

Ziua a țecuta din frumoșă lună Maiu, trebuie să ne fie tuturor Românilor tot așa de scumpă ca ziua sf. Învieri, pentru-că ne aduce aminte de învierea nămului și a țării noastre din o stare tristă din trecut la starea de azi; tot așa de însemnată ca sărbătorea de astăzi care ne amintescă Înălțarea Mântuitorului pentru-că ne aduce aminte de înălțarea nămului și a țării înaintea lumii. Și de aceea ca

și aceste două sărbători mari bisericesci să sărbătorim sufletesce și această zi, de ar fi cerul cât de posomorit și vremele cât de vitrige.

Suntem datori a sci că această zi nu e ca ori-care alta, ci ziua de 10 Maiu e ziua țării noastre, e ziua tronului, și să nădăjduim că odată ea va fi nu numai a noastră, a acestor șese milioane din frumoasa Românie, ci și a întregului nēm românesc de pretutindenī.

O zi ca 10 Maiu nici o națiune n'ar putea-o trece nebăgată în sēmă și de aceia nici noi Români nu o uităm, ci ađi când întręga Țară e în sărbătoare, uniți într'un cuget, cu sufletele vesele, mândri că suntem Români, ridicăm și noi rugăciuni de mulțămire către Dumneđu, că ne a ajutat a avę asemenea zile de strălucită amintire și-L rugăm ca în nețarmurita Sa bunătate să facă ca această zi să o serbeze Români în veci și să amintescă odată încă și alte fapte însemnate pentru nēmul nostru.

Incheind aceste puține cuvinte, unindu-ne gândurile, să đicem din tot sufletul: Trăiască România! — Trăiască Majestățile Lor Regele și Regina! — Trăiască Familia Regală! — Trăiască toți Români!...

Amin.

Victor Puiu.

---

10 MAIU (1)

Iubiți școlari,

ajuns mică patria noastră prin crâmpeierile la care a fost supusă, a sulerit multe nevoi în trecutul ei, dar nu e mai puțin adevărat că au fost pe lume și alte țeri cu mult mai mari și mai puternice decât a noastră și cari s'au stins pentru totdeauna, stăpânite de străini cotropitori.

E mică țara noastră, dar a rămas a Românilor, a unui popor care nu s'a lăsat să fie rēpus: a unui popor cu inima tare, cu credința în Dumneđu, în Rege și în brațele-I voinesci.

Trehue să sciți, iubiți mei școlari, că nu-I pe pămînt o altă țară pe care ați putea-o iubi mai mult decât pe a noastră. Dumneđu a sădit în inima noastră acest simțimînt ales al iubirii de

(1) Veđi No. 31.

țară și cine nu ascultă de el, face o faptă rea și nu merită să albă o patrie.

Noi Românilî avem o patrie frumôsă, bogată, cu nume bun pe lume, să scim să ne-o păzim. În adevăr, din virturile înalte ale munților Carpați, cari ca un briu înconjoră patria noastră, despre M.N. și A., până la undele repeși ale bătrînei Dunării și până la țermii Mării Negre, care ne scaldă țara, nu-î un colț de pămînt, care să nu ne placă și pe care să nu-l iubim; nu-î un petec cât de mic, care să nu fi fost stropit cu sângele vitejilor voinicî, morși pentru apărarea țerii, din vechime și până adî.

Ne plac și ne încântă ochii piscurile până la nori ale munților, de-asupra cărora vulturul, în sboru î rotitor, de abia se zăresce cât o muscă; ne umplu de admirare pădurile verși, cari îmbodobesc ca o haînă scumpă munții, plaiurile și delurile; ne desfătăză mulțimea de rîuri și de rîulețe, cari ca tot atâtea nesecate bogății fac pămîntul patriei roditor și înlesnesc traiul; ne umplu inima de bucurie șesurile roditoare, acoperite cu atâtea semănături dătătoare de hrană și de avuții... ne place... Dar ôre ce nu ne place în țara noastră?.. Ne plac Românilî cu strămoșescile lor obiceiuri, cu jocurile, cu cinstea și omenia lor, cu bărbăția, cu care ei lucrăză astăzi, ca să ajungă pe unele popóre și să întrecă pe altele în științe, meserii, clădirî, căl ferate, așezăminte și scrieri de tot felul, folositoare tuturor...

Ca mâne voi veși ajunge mari și ne veși luă locul nostru. Prin-deși la inima vóstră aceste cuvinte pline de înțeles, pe care și mie mi le-a spus un bătrîn înțelept. Vi le spun și eu voue ca o mărturie că sunt foarte adevărate și că mie mi-au fost totdeauna de mare preț pentru inima mea. Regele nostru, bărbății însemnați al țerii, părinții și strămoșii noștri au muncit peste puteri pentru patria noastră. Bine-facerile și bunătățile, de cari ne bucurăm noi și voi astăzi, lor li se datoresc. Cu ce puteși voi plăti acéstă muncă și jertfire a lor?

Cu ce ôre, decât jertfindu-vă și voi, ca și dinși, pentru patrie!

Nu vă cer numai jertfa, pe care oștenul o dă țerii în pericol, și pe care patria o cere ca o datorie, de la voi; ci vă cer și jertfirea prin muncă neobosită și cu tragere de inimă, ca să sporiți și voi la rîndul vostru moștenirea strămoșescă. Datorați dragoste și respect, Prea scumpului nostru Rege și Domn Carol I, care ne-a dus Țara la neatîrnare, bărbăților noștri mari, cari se străduesc să ne facă un traiu bun și o țară cu vață, și mai datorați același lucru aședămintelor noastre românesci.

Gândurile vóstre să fie mereu așintite într'acolo, ca să serviți țara cu brațul, cu mintea și averea vóstră, când ea va avé nevoie de voi.

Implinindu-vă tóte datoriile ce le aveți ca școlari, și mai târ-diú ca soldați, cetățeni, părinți, numai așa vă veși putea numi fiii patriei și numai așa veși puté s'o numiți mama vóstră.

Să dea Dumnezeu, dragi copii, ca România să ajungă prin voi și mai mare și mai înflorită, și ca ziua de adî s'o petrecă

în vecii vecilor și uniți la un loc toți copiii némului românesc, din toate țările locuite de ei.

Și acum, cu inima încălđită de iubirea de Rege și de Țară, să strigăm:

Trăiască M. S. Regele Carol I!

Trăiască M. S. Regina Elisabeta!

Trăiască Auguștii Moștenitorii ai Tronului!

Trăiască România, scutită de nevoi și mărită de bunii ei fii.

Grig. Teodossiu.

Privire generală asupra rolului ciupercilor în natură.

În lupta pentru existență dintre diferitele viețuitoare după pământ, se ved omoritori și transformatori ai celor omoriți în substanțe pămîntose și gazose, cari substanțe devin hrană a ființelor ce continuă această luptă. Omoritorii sunt ființele, animale sau vegetale, cari au relativ mai multă

forță, fie dată de împrejurări, fie de nemărginita putere a naturei. Transformatori ai celor omoriți, în substanțe pămîntose și gazose sunt agenți recrutați tot din némul celor omoriți, voesc a ăice,

dintre animale și plante.

Un exemplu va ilustra bine scena luptei pentru existență.

Un om omoră un viezure.

Omul este omoritorul.

Cadavrul viezurelui, (1) expus, dispăre. Dacă căutăm agenții disparițiunii cadavrului, dăm peste transformatorii lui, dintre cari unii se ved cu ochii nearmați de instrumente măritore, cum sunt animalele carnivore (câini, conclani, coțofeni, musce etc.), iar alții, cari nu se ved, de cât cu ochii armați de aceste instrumente; acești transformatori microscopici sunt microbii.

Substanțele pămîntose și gazose rezultă din mișcarea

(1) Este un animal de mărimea unui porc de un an ; trăește în viđuinii făcute în țarine, unde se ascunde ăiua și de unde ese nóptea pentru a mânca în semănături cărora le face mare stricăciune. Molatic forțe, cu toate acestea ne învinge, grație indiferenței și nepriceperei noastre. — În alte țări civilizate nu se mai vede acest animal.

de viață a transformărilor, și iacă cum se vede acesta.

Câini, orî conclanî, de ex., transformând carnea înghițită din viezure în carne a lor, o aruncă în atmosferă sub formă de gaze și pe pămînt sub formă de excremente și de alte soiuri de substanțe, cari dacă nu sunt încă pămîntose, vor fi transformate în pămînt prin alți transformători, între cari sunt mai ales microbii.

Microbiî îmulțiiți pe cadavru l viezurelui și ei transformă în același mod, acest cadavru, în gaze și substanțe pămîntose.

Substanțele pămîntose și gazose devin hrană preparată pentru plante și prin intermediul acestora și pentru animalele cari trăesc.

Lupta pentru existență nu este numai între animale ci și între vegetale.

Am dat un exemplu de luptă între animale și de transformare a unui cadavru, în substanțe pămîntose și gazose;— acum să dăm un exemplu și de lupta între plante și de transformare a unei plante mörte.

Un copac mare înădușă în umbra lui, un copac mic, care se usucă. Animalele, cel puțin până la viermi, nu pot transforma acest copăcel mort, în substanță pămîntosă și gazosă, atunci cine face această operațiune?

Acastă operațiune o face mai ales un soiü de plante și unele animale inferiöre.

Aceste plante sunt tôte soiurile de ciuperci cari se socotesc peste 25.000, de la cele mai mari până la cele microscopice (microbiî).

*

Când un cadavru animal se expune, transformătorii animali se adună din tôte părțile și microbii se îmulțesc colossal pe acel cadavru.

Când o plantă möre, transformătorii ei în substanțe pămîntose și gazose se arată pe ea, ca și cum o putere anumită 'i-a adunat și acești transformători sunt ciupercile și viermi.

Dacă este o epocă în care mor multe plante, în aceea epocă ciupercile sub tôte formele abundă, ca și chemate a împlini un rol mare.

Asemenea epocă este mai ales tōmna, când cad foile,

se veștejesc ierburile, se coc fructele, tânjesc copacii bătrâni încărcăți de părți mörte etc. ; în această epocă se arată ciupercile, pe toate plantele mörte sau gata a muri, în număr colosal, cu formele cele mai variate, cu colorile cele mai deosebite cu mărimile cele mai diverse și cu consistența schimbată förte.

Fără aparițiunea transformătorilor plantelor mörte, reprezentați mai ales prin ciuperci, plantele uscate pe deoparte s'ar grămădi nedescompuse pe pămînt, ceea ce ar face ca mișcarea vieței să se îngreuneze, ba să devie în anume condițiuni chiar imposibilă, iar pe d'alta hrana pentru plantele în vieță să nu se prepare în măsura necesară.

Așa fiind, rolul ciupercilor pentru continuarea vieței animalelor și a plantelor este de mare importanță, este chiar necesar.

Dacă ciupercile n'ar avea decât acest important rol, rolul de transformător al substanțelor lemnöse mörte, în substanțe pămîntöse și gazöse, și totuși ar avea un rol vital enorm de mare.

Insă ciupercile au și alte roluri, mai ales în viața omului. Ciupercile au mare rol în hindustrie, în igienă, în cultura plantelor din care ne hrănim noi și animalele domestice, și mai ales în economia alimentară.

Chiar medicinei ciupercile plătesc un frumos tribut.

Ciupercile au o vitalitate fără sémän în natură, atât pentru a se reproduce, cât și pentru a se desvolta repede.

Acastă proprietate unită cu rolul lor în vieța noastră, face din ciuperci ființe pe cari nu le putem trece cu vederea de cât cu perderi însemnate de mari folöse.

Dr. N. Manolescu.

Prof. de bôle de ochi la Universitatea din București, Medic primar în spitale pentru bôlele de ochi și urechi.

Un sfat pe săptămână.

Ca să împiedici furnicile să se urce pe pomii, e destul să ungi trunchiul pomilor cu esență de terebentină.

Înmormîntarea la Români-Macedonenî.

oporele ca și indiviđii din cari sunt compuse, au un început și fînit mai mult sau mai puțin lung. Poporul Roman de la care descindem, își are începutul după legenda istorică cam pe la 754 a. d. ch. Treptat, treptat s'a mărit a ajuns la apogeul său și de acolo începe a declina până cînd a ajuns la ultima fasă: mörtea. Murind acest popor a lăsat în urma sa mai mulți moștenitori legitimi dintre cari în primul rang suntem și noi Români moștenind atît calitățile, cît și viciile, cum și multe obiceiuri, cari sunt adînc săpate în noi și nu ne vom desbărâ de ele cît timp vom fi gîntă pe pămînt, căci ele sunt comora neprețuită pentru noi, dovedindu ne origina și superioritatea față de cele-lalte națiuni, cari nu fac parte din trunchiul latin.

Dovadă că am moștenit și am păstrat prin graiū viū din generație în generație mai tôte obiceiurile romane, vom descrie înmormîntarea. Acestă solemnitate de durere se face la noi Români din Macedonia, cu totul deosebit ca la cele-lalte popore conlocuitoare.

Românul încă în viață își are la o parte straile de sănătate. Aceste straie nu se pot îmbrăca nici odată ci numai cînd möre. S'aū numit straie de sănătate, căci prea greu le vine a spune straile de mörte. Apoi Românul mai la tôte bôlele mortale și grele a dat nume măgulitor; așa bună oră: buba neğră a numit-o «grăuntele cel hun», Variola a botezat'o cu numele de «Alba» etc. etc. Și această numire are semnificare, căci cred ei că numindu-le cu epitete bune, dacă din întâmplare ar suferi de ele nu vor face ravage, fiind îmblîndite. Românul care möre și nu are straile de sănătate în rezervă, este defăimat și familia din care face parte este desconsiderată de tötă lumea.

Prima grije a celor vii, îndată ce möre un membru din casă, este de a legă un șervet alb în fața casei mortului, de un stîlp sau copac. La un capăt al șervetului se legă o petricică.

Români-Macedoneni pe lângă Dumneđeū care este unul pentru tötă lumea și pentru ei, mai au și zeii casei. Acești deși sunt protectorii lor și la timp intervin pe lângă Dumneđeū a ocroti casele și protejații lor de boli și de mörte. Dacă mörte se întâmplă, cei rămași cu viață spre a nu supără pe micii deși și a nu crede că i vor huli și că de aci înainte nu vor avé credință și respect față de ei, cu tôte că nu s'a putut preveni rēul, țin a arătă prin șervetul alb; că inima lor față de deii casei este curată. Prin petricică vrea să deă a înțelege că de aci înainte deii casei să fie cu prevedere ca cei rămași cu viață să fie sănătoși ca pētra.

În timpul agoniei și mai cu seamă dacă ține mult acesta, se împărțese pe la săraci, bani, pânză, și altele. Se hărezește de către membrii familiei și o parte din avere, bisericeii. Comunicarea bolnavului este precedată de mărturisire. În momentul agoniei se face în casă o tăcere absolută. Se întorce bolnavul cu fața spre răsărit și o babă străină se aședă la capul lui, fără să fie vedută de cel în agonie, ținând o luminare aprinsă în mână.

Dându-și sfârșitul, baba care ține lumina aprinsă o pune în mâna mortului, îi închide ochii spre a nu rămâne sgâiați, îi legă pe sub fălci o batistă albă, dacă mortul e tânăr, și negră dacă e bătrân și cu o ață neagră se ia măsura mortului pentru sicriu și gropă.

După aceea mortul este spălat, îmbrăcat cu straile de sănătate, cari sunt cele mai frumoase și mai luxoase din cele ce a purtat vre-odată în viață.

Așa gătit este aședat în mijlocul casei cu fața spre răsărit, pe un mindir făcut din velințele cele mai frumoase. Tot cu o batistă se legă picioarele. Dacă ar fi purtat arme în viața sa i se pun și ele alături.

Ruda cea mai de aproape cu mortul se aședă la cap. La dreapta și la stânga vin rudele cele-lalte cari formeză cercul mortului și încep a-l bocii. În bocete se face totă biografia mortului. Bocetele se fac în versuri. Cei bogați tocmeșc bocitoare de meserie. La auzul cuvintelor pronunțate de bocitoare ori cât de tare de înger ar fi cine-va, nu și-ar pute ține lacrimile. Mama mortului și surorile își despletesc părul își îngresc hainele și își întorc sarica pe dos. Tatăl și frații mortului își lasă barbă și nu se bărbieresc timp de un an cel dintâiu și de 3 luni cei de pe urmă. Nici unul din membrii familiei mortului timp de un an nici nu cântă, nici nu dansază.

Mortul se ține 24 ore în casă. În timpul nopții nu se bocesc. Noaptea se face privighere. Înainte ca mortul să fie ridicat din casă, i se pune un ban de argint în buzunarul drept și altul în gură. Cu acești bani este credința la Români, că sufletul mortului are să plătescă Dervenul lumii de veci.

Derven este locul de vamă prin care sufletul trebuie să treacă spre a ajunge la lumea de veci. La acest punct vama când ajunge, trebuie să treacă un riu mare peste care se întinde o punte îngustă ca firul de păr păzită de marele Verzevul — cum îl numesc ei pe Satana — la picioarele căruia stă lungit un câine uriaș cu limbi de foc. Puțin mai departe pe malul riuului stă un înger cu sabia de foc; iar la spatele lui Harlu (Charon?) cu o barcă. Sufletul ajungând după 40 zile la acest loc — mai înainte de 40 zile nu poate ajunge, căci în acest timp trebuie să viziteze toate locurile câte-a vedut și vizitat în viață — de odată se vede înghățat de Verzevul și de înger. Unul trage spre el, cel-lalt tot așa. La urma urmelor se învoiesc ca Satana să pue într-o balanță păcatele, iar îngerul în alta sufletul. Satana la această cântărelă este înșelat de ore-ce sufletul poartă cu el greutate meta-

lice. Așa că balanța înclină spre înger. Atunci îngerul îl ia de mână și-l aruncă în barca Harluî. Harlu îl trece pe malul lumii de veci. Ajungând acolo sufletul scote banul din gură și din buzunar și-l dă lui Haron.

După punerea banilor mortul este ridicat din casă, dus la Biserică și înmormîntat.

Când se pune în grăpă, mai toți asistenții aruncă asupra mortului câte-o mână de țărînă, dicînd: «Sa îl 'hiba loclu ulișor». Rudele după punerea mortului în grăpă, plcă spre casă fără a'și întorče capul spre grăpă. Ajungînd în fața casei, o femeie mai tînără tórna apă din ghium pe mînî, celor cari se întorc de la mort, care și le spală.

Masa este așternută, și la ea se ospăteză toți aceia cari au însoțit pe mort pînă la grăpă. A doua zi după înmormîntare se face în a 3 zi de mörte, ducîndu-se la grăpă cu plăcintă și cu tot felul de pomană, când se pune și la capul mortului un ulcior cu apă și o candelă cu unt-de-lemn. I se face în 9 și în 40 zile, în 3, 6 și 9 luni, într'un an, în 2 și în 3 mari pomeni. La 3 și 7 ani se desgrăpă. Dacă întâmplător în periöda desgrăpării mortul nu este topit cu desevîrsire, familia crede, că ori mortul, ori vre-unul din familie este cu mari pécate și atunci cadavrul netopit se ia din grăpă se lipește de ușa bisericeii, mulți popi sunt chemați a-l ceti, cărora li se plătesce gras și după acésta mai toți cunoscuții se duc și-îl ating cu o vergea dicînd: «De mine ești ertat». Se îngăpă din nou și la 9 ani, iar se cercețeză. Dacă și atunci n'ar fi topit se citește cu arhiereul.

Dacă vre-unul möre înecat și cadavrul nu-i se găsește, familia acestuia este dezolată prin faptul că a murit fără mormînt și fără luminare. Inșă cunoscuții familiei spre a ușura acésta durere, îngămădesc petro la o răspantie de drum și asupra grămeței se pune o cruce cu numele înecatului. Familia când vede acésta, face un mormînt cu petrele îngămădite și ast-fel desolarea i se ușurează.

Dacă un rănit möre nepreveghiat, Româniî au credința că acest mort se face Vircolac, după 9 zile de la înmormîntare. Mai au credința, că acest vircolac ziua stă în grăpă iar noptea se plimbă pe la casele rudelor, făcîndu-le chiar multe cazne și pagube. Vircolacul numai Sămbătă séra nu eșe din grăpă. De aceea în acea zi se duc la grăpă, fac o bortă și cu o sulită de fer înroșită în foc străpunge cadavrul și după aceea se pune mari cantități de var nestins pe grăpă și se stinge pe loc. Prin acest mod vircolacul este omorît și familia nu are de ce se teme.

G. Apostolescu.

Omul de bine nu face nimic cu gândul ca lumea să cunöscă bunătatea lui, ci pentru iubirea binelui. Faptele sale sînt singura lui răsplată.

Spicuri din trecutul meșteșugului tipograficesc.

meșteșugul tiparului nu este așa de nou, după cum s'ar crede. În Asia el era cunoscut, — negreșit nu în starea de astăzi, — cu sute de ani înainte de Cristos.

În Europa, Grecii și Romanii încă îl cunoșeau, dar n'au știut să tragă toate foloșele putincioase.

În vechime cărțile se tipăreau de pe plăci de lemn, pe cari se săpau litere.

Acest metod era prea greu, căci pentru fie-care pagină trebuia o placă nouă, fără a o mai pute întrebuința la alt-cevâ.

Meșteșugul săpătoriei în lemn, a fost adus în Europa de către călătorii europeni sau pôte de Arabi, cari au locuit mult timp în Spania, sub numele de Mauri.

Abia pe la anul 1400, olandezul Laurențiu Coster din Harlem, săpă litere mișcătoare de lemn, pe cari le ungea cu o vâpsea neagră, cu un fel de minge umplută cu pâr de boû, provăduță de un mâner. Cu acest mijloc el putea să tipărească cevâ mai ușor, dar tot încă prea greu în raport cu trebuințele ce se simțiau.

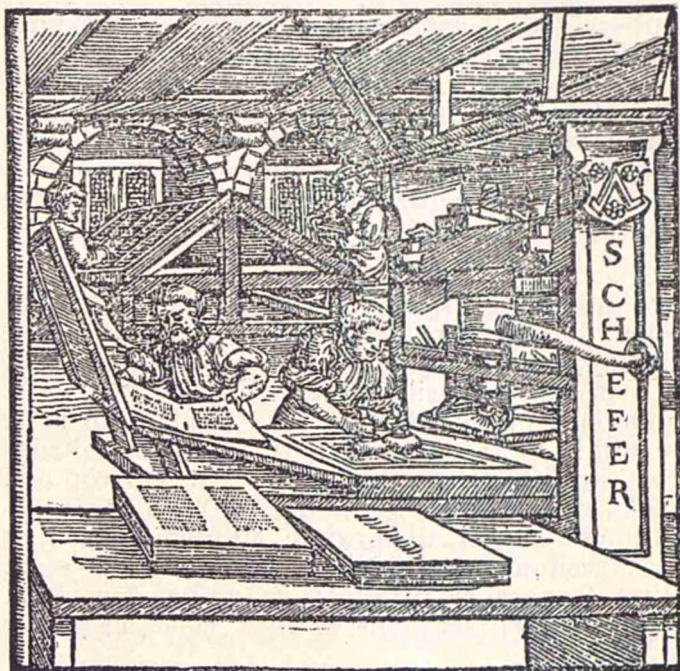
Presă holandeză din Haarlem din 1593.

Presă de tipărit cărți de joc.

Coster a tipărit mai multe cărțicele de școlă și de rugăciuni, icône, cărți de joc, precum și alte lucruri folositoare.

Nevoia comunicării gândirii, pe o scară mai largă devenise

Presă de tipărit, construcție elvețiană din 1548.

prea simțită ca să pōtă fi îndestulată prin mijlocele primitive încă, de cari dispunea Coster în tipăriturile sale. Trebuia un alt procedeu mai repede și mai lesnicios.

Omul pe care natura îl predestinase să umple acest gol și să aducă acest imens serviciu omenirii, fu Ión Gutenberg, născut în Maiența la anul 1400 și mort la 1468.

El reuși să descopere adevăratul meșteșug al tiparului, pe la anul 1450. Gutenberg inventă matricea de pe care se pot reproduce mii și mii de litere metalice mișcătore.

El fu ajutat în aceste încercări de Carol Schœfer, un vestit caligraf și desenator

Presă construită de Gutenberg în Strashurg înainte de 1444.

al timpului, și de giuvaergiul Ión Faust, care-î înlesni mijlocele trebuincioase pentru încercările sale.

Gutenberg făcuse deja multe încercări în Strasburg, în tovărășie cu Andrei Drietzechen și alții, el născoci téscul de tipărit, care se asemănă mult cu un tésce de călcat struguri.

După mórtea lui Drietzechen, Gutenberg se întórse în Maiența la 1444 și se întovărăși cu Faust, spre a puté duce și mai departe la un mai bun rezultat descoperirea sa. Acéstă descoperire înlesni mult meștesugul tiparului, care se răs-pândi cu iuțela fulgerului prin tótă Europa civilisată.

*

Intâiul oraș românesc care a avut tiparniță este Brașovul, unde Sasul Ión Hunter, aduse cele d'întâiü téscuri, la 1553.

În România meștesugul tiparului a fost adus în țilele lui Mateiü Basarab și Vasile Lupul.

În Muntenia primele téscuri fură aședate în mănăstirea Govora din R.-Vâlcea, la anul 1634, în timpul mitropolitului Grigorie, care păstorì de la 1629 — 1637, episcop de Rîmnic fiind Teofil, care păstorì de la 1625 pînă la 1637.

Cel d'întâiü meșter tipograf în Muntenia a fost un călugăr din Macedonia numit *Meletie*, care fu făcut egumen al mănăstirei Govora și înzestrat cu multe daruri de către Matei Vodă pentru serviciile ce aveà să aducă țerii cu meștesugul său.

La Govora se tipăriră, pe lângă multe cărți bisericesci și o *Condică de legi*. Intâia carte însă eșită de sub aceste téscuri este o *Psaltire slavonă* apărută la 1637.

De aci tipografia fu mutată la Câmpulung la 1642, în mănăstirea Sf. Nicolae, unde întilnim ca tipografi pe egumenul *Melchisedec* și monahul *Stefan*, cari tipăriră multe cărți bisericesci trebuincioase, din cari unele cu cheltuiala logofétului Tîrgoviștei, Oreste Năsturel.

De la Câmpulung, tiparnița trece la mănăstirea Délului, în anul 1644, unde în timp de 8 ani se tipăriră tot felul de cărți folositoare Bisericeii și creștinilor în genere, între cari cea d'întâiü fu *Evangelia cu învățături* sau *Cazania* de la anul 1644.

În acest timp, în țara nóstră se tipăriaü cărți cu cheltuiala lui Mateiü Vodă și pentru alte țeri străine, ca Serbia, Bulgaria și Polonia. Așă fu *Triodul* de la 1644, tipărit din porunca și cu cheltuiala Dómnei Elena a lui Mateiü-Vodă.

La anul 1652, în fine, Tipografia ajunge în Tîrgoviște, unde erà Mitropolia și reședința de vară a Domnului.

Acì se tipări, între altele și *Pravila cea mare* a mitropolitului Ștefan.

*

În Iași, întâiele téscuri fură aședate la mănăstirea Trei

Ierarhii la anul 1640, în zilele lui Vasile Vodă Lupul și a mitropolitului Varlaam Moțoc, care urcă treptele scaunului mitropolitan la 23 Septembrie 1632.

Tipografia acesta fusese dăruită lui Vasile-Vodă de către Petru Movilă, mitropolitul din Kiev, care era român din naștere. Întâia lucrare a acestei tipografii fu *Cazania* lui Varlaam, tipărită la 1643. Tipografi erau *Aftanasie* ieromonahul și *Dionisie* monahul.

În urma turburărilor întâmplute în Moldova între anii 1671—73 în timpul domniei lui Petriceicu Vodă, tipografia de la Trei Ierarhii fu distrusă, iar Domnitorul cu mitropolitul Dosoftei Barilă se refugiază în Polonia.

În această pribegie Dosoftei tipărește în Polonia la mănăstirea Uniev *Psallirea* sa în versuri la 1673, precum și un *Acatistier* După liniștirea lucrurilor în Moldova, Dosofteii întorcându-se în țară găsi în locul său mitropolit pe Teodosie Bogdăneanu, fost Episcop de Roman, iar pe dînsul Vodă Dimitrie Cantacuzino îl închise în mănăstirea Sf. Sava. La 1676, în fine, Dosoftei reușește a se face din nou mitropolit. El se pune în corespondență cu țarul Teodor Alexievici, rugându-l să autorize pe patriarhul Moscovei, Ioachim, să-i dăruiască o tipografie cu toate uneltele.

Ast-fel la 1679, în timpul domniei lui George Duca Vodă Dosofteii obține tipografia și o instalează în Mitropolie, unde tipări pentru întâia oară *Liturgia* în românește. Aședătorul literilor în această tipografie a fost *Vasilie Stavnitchi* iar săpătorul stampelor *Stancu Fauru*.

Pînă la anul 1686, când Dosoftei fu rădicat de Leși de pe scaunul mitropolitan și dus la Zolchiew, el tipări multe cărți bisericești în tipografia sa.

Iacob Stamate II, un alt mitropolit însemnat al Moldovei, încă se ocupă serios cu îmbunătățirea Tipografiei, primenind materialul din nou.

La *București*, meșteșugul lui Gutenberg fu adus abia la anul 1675, în zilele lui Duca-Vodă, Mitropolit fiind Varlaam, care tipări pentru întâia oară cartea numită *Chuciul* sau *Cheia învefăturii* la 1676, în zilele lui Șerban Cantacuzino.

În această tiparniță tipăriră frații Șerban și Radu Grecenu cunoscuta lor *Biblie*, lucrată de vestiții călugări *Mitrofan* și *Damaschin*, ajunși mai târziu Episcopi, cari erau meșteri isusiți în ale tiparului.

Mitrofan ajungînd Episcop de Buzău, înființă la reședința sa episcopală o tipografie la anul 1694, în care tipări toate lucrările sale, precum și alte cărți bisericești lucrate de călugări.

Sub urmașii lui Varlaam și anume: Mitropoliții Teodosie și mai cu seamă *Antim Ivireanul*, meșteșugul tiparului ajunse la mare înflorire în țara românească, cu sprijinul Domnitorilor Șerban Cantacuzino și Constantin Brâncoveanu.

Mitropolitui Dosoftei Bănilă.

Antim fiind încă egumen, adusese o tiparniță în mănăstirea Snagov, încă de la anul 1690, în care se tipăriră multe cărți trebuincioase Bisericei. În această tipografie tipări câte-vă cărți în grecesce și arăbesce și Atanasie, Patriarhul Ierusalimului, căruia Constantin Vodă Brâncovănu îi dăruie o tipografie pe care o transportă la *Halep* în Asia mică, la anul 1706.

Tot un dar al lui Brâncovănu este și tipografia de la *Tiflis* din Georgia, unde Domnul român trimisese și doi lucrători, anume *Mihail Ștefan* și *Gheorghe Radović*, cari tipăriră o *Biblie* la anul 1710.

Antim a fost mare iscusit nu numai în meșteșugul tiparului, dar și în al săpătoriei, vârsătoriei de litere și zugrăvelei de biserică. Sfinții din biserica Antim și Biserica cu Sfinți din București sînt opera lui.

La 1705, Antim fiind numit ca Episcop la Rîmnicul Vâlcei, transportă la noua sa reședință și tipografia de la Znaagov.

În mănăstirea Neamțului se aduse o tipografie la anul 1800, de către Dosofteiu Calmuschi, intendentul acelei mănăstiri, ajuns mai în urmă stariț. Această tipografie fusese dăruită mănăstirii Neamțu de către popa Mihail Strélbetchi, fost tipograf al Mitropoliei din Iași, care o avea la satul Dubăsari.

Tipografia de la Neamtu a jucat mare rol în dezvoltarea literaturii noastre bisericesti. Aci s'au tipărit cele mai frumoase cărți ale epocii, în limba română.

Meșteri tipografi cum avea mănăstirea Neamțu, nu se prea găsiu în cele-lalte părți ale țării romănesci, și cel mai vestit din toți era călugărul Gerontie. Aci erau și săpători vestiți, ca popa Simeon Isoteski, Gervasie, Teodosie, Iulian și alții cari făceau lucrări de artă nu numai în lemn, dar și pe metal. Cel care sprijini în mod puternic tipografia de la Neamțu, fie prin tipăriturile sale, fie prin ajutoarele ce acordă celor-lalți părinți, cari puteau tipări, fu renumitul mitropolit *Veniamin Costachi*.

Stampele săpate la Neamțu au fost împrumutate mai pe

Mitropolitul Antim Ivireanu.

la toate tipografiile din Principate. Această tipografie dură pînă la 1883.

Pe la 1740, întîlnim în București tipografia numită a *Școlilor Văcăresci*, în care se tipăreau cărțile de școală.

Pînă aci meșteșugul tipograficesc în țările noastre, nu era îmbrățișat de cât de călugări, și pentru trebuințele Bisericeii.

Cei d'întăiu mirenii, cari se gândiră să înființeze tipografii în București, fură *dr. Constantin Caracaș* în tovărășie cu boerii *Răducanu Clinceanu* și *Dumitrache Topliceanu*. Ei deschiseră tipografia numită de la *Cismăua Mavrogheni*, la 3 Noembrie 1817.

Eliade Rădulescu, care înființase primul jurnal românesc, numit *Curierul românesc* la 8 Aprilie 1829, își înființă și o tipografie la 1835. Tipografia lui Eliade ținu pînă la 1865, când o vîndu Statului.

În Iași, George Assaky, începî publicarea *Albinei* la 1 Iunie 1829, pentru care-și înființă o tipografie proprie, numind-o *Institutul Albina*.

De aci încolo, împreună cu numărul învățaților, al dascărilor și al omenilor cu sciință de carte se înmulțesc și tipografiile.

Numărul tipografiilor dintr'o țară, a dîs un învățat, dovedește gradul de înaintare și de cultură al poporului a celei țări.

G. Ionescu

Culegător de litere-tipograf.

O CIRCULARĂ

Domnule Agent,

m plăcerea a vă comunica, că circulara noastră din urmă despre «*Teatrul sătesc*», apărînd și în diare, a produs o impresie din cele mai bune și a fost primită cu adevărată satisfacție de toți cei cari se interesază de populația de la țară. Diarele s'au ocupat de ea, și au avut și cu acest privilegiu numai cuvinte favorabile pentru munca și stăruința, ce depunem încă de la înființarea Domeniului Corónei, pentru îmbunătățirea stării morale și materiale a țaranilor.

Tot în aceste zile am mai cetit și în numărul de 1 Aprilie 1901 al importantei reviste: «*La nouvelle revue internationale*» din Paris, un acticol foarte elogios despre participarea ad-ției Domeniului Corónei la Exponțiunea Universală din Paris din anul trecut. Autorul acestei dări de sémă, în care sunt reproduse multe din instalațiunile noastre, tratéză pe larg expoziția noastră, pe care o găsește frumoasă și interesantă din toate punctele de vedere, iar eu adaug, și cu drept cuvânt, că meritul pro-

gresului realizat revine și agenților cari m'au servit și mi-au dat ajutorul lor la toate câte am făcut.

Scopul meu nefiind însă, după cum știți, de cât mulțumirea sufletească de a executa o vie dorință a M.M. L.L. Regelui și Reginei, cari au o deosebită grijă pentru supușii lor, precum, și de a vedea ameliorată starea țeranului, știu ca îmbunătățirile ce facem, să nu fie numai pe hârtie sau numai parte împlinite, și vă invit dar și cu această ocaziune a pune pe viitor și mai multă muncă pentru realizarea diferitelor măsuri hotărâte de noi. Nu uitați, că meritul nostru nu va fi deplin de cât când vom vedea într'adevăr și noi populațiunea de la țară pe aceeași treptă, pe care se află frații noștri de peste Carpați și locuitorii din celelalte țări înaintate, și că acel merit va fi atunci cu atât mai mare, cu cât am avut a ne lupta cu mai multe piedici.

Țăranul nostru, neîncredător și șovăitor, este adevărat că nu primesce o reformă de cât cu mare greutate și numai după ce i s'a dovedit cu prisos însemnătatea și mai ales foloșele ce ar putea trage. Acesta nu trebuie însă să slăbescă activitatea d-v. ci, din contră, să vă întetescă și mai mult și să vă facă a stăruii cu mai mare tragere de inimă și hotărâre! Vorbiți-I mult și tare și aduceți-I pilde peste pilde până când îl convingeți.

Punându-vă tot zelul și totă dragostea în săvârșirea acestor opere mărețe, vă îndepliniți nu numai serviciul, ci și datoria scumpă scrisă în inima tuturor celor cari țin la neam și țară. Vă pregătiți în același timp și dulcea mulțămire a celor cari și au făcut datoria și au muncit pentru semenii lor numai din dorul de a face binele, și dați un viu exemplu, că omul trebuie să fie bun și să iubească viața și pe cei ce trăesc.

Iubirea însă, Domnule Agent, nu trebuie confundată cu bunăvoința pasivă; nu e destul numai să iubești, în loc de a urî, ci trebuie să fii și fără încetare activ și să-ți arăți prin fapte iubirea de omenii.

Aceste sentimente, de cari sunt inspirate actele noastre, și de cari am căutat a mă călăuzi în tot ce am făcut ca administrator al Domeniului Coronei, *sînt generale tuturor omenilor cu cugeț curat, fără deosebire dacă sînt săraci sau bogați, aristocrați sau omeni din popor.* Aplicarea lor de asemenea se impune cu aceeași tărie față de avuți și de săraci, de cei mici și de cei mari.

După cum vedeți dar măsurile ce am luat și vom mai lua, vă oferă un câmp larg pentru multe fapte frumoase; ele trebuie să vă entusiasmeze și pentru că aveți putința să ne arătați fiecare mijlocele, ce veți crede potrivite pentru îndeplinirea cu mai multă înlesnire și siguranță de isbândă a uneia sau alteia din dispozițiunile noastre. Nu vă împedecă nimic, din contra voiți fi fericit ori de câte ori voiți primi de la d-v. asemenea raporte sau propunerii pentru alte îmbunătățiri ce s'ar putea face în folosul țăranilor.

Înainte de a sfîrși, știu a mai stărui încă odată asupra celor

de mai sus și a vă pune în vedere, că în curând voiți face singur o cercetare seriosă a modului în care s'au executat hotărârile noastre de până acum și a rodelor ce au dat. Voiți vedea atunci întru cât sunt îndreptățite unele din constatările ce am făcut, că unii din d-v. nu au dat totă atențiunea circulațiilor noastre și nici nu ne-au comunicat vr'o propunere, ce ar fi avut de făcut fie-care în cercul său.

În privința teatrului sătesc, suntem ocupați acum cu alcătuirea unor planuri pentru scene și requisite necesari și cu punerea în practică a primului început pe Domeniul Cocioc, și în curând, după ce voiți vedea eu însu-'mi rezultatele, vă voi da instrucțiunile amănunțite. Bine înțeles, acesta nu opresce câtuși de puțin ca d-v. să-mi trimeteți proiecte sau planuri, cari vor fi și ele luate în cercetare.

Ión Kalinderu.

Sfântul Clement, episcopul Romei⁽¹⁾

Sfântul Petru, plin de bucurie că proorocia lui s'a împlinit, luă pe Clement și pe Matidia, meraseră împreună la gazda Matidiei în oraș și găsiră zăcând în pat o bătrână, pe care apostolul o tămădui. Acesta, aflând că tovarășa sa și-a regăsit copilul, puțin a lipsit să nu móră de bucurie. Clement, mulțumit cu recunoștință bătrînii pentru îngrijirea ce dedese mamei sale și tot o dată că recunoștință, îi dădu 1.000 de drachine. După aceea, meraseră cu toții la corabia și a doua zi, dis de diminetă, corabia părăsi limanul.

Pe cale Matidia întrebă pe Clement despre mult doritul său bărbat, Faust. Clement îi răspunse că sînt mai bine de 20 de ani, de când a plecat din Roma ca s'o caute și nu s'a mai întors. Matidia iarăși se întristă, din cauza pierderii neprețuitului ei bărbat. Între acestea, corabia ajunse la Antandros. De aci plecară cu căruțele spre Laodicea, unde Faustin și Faustinian se găsiră propovăduind cuvîntul lui D-șeu.

Cum auziră cei doi ucenici de apropierea Apost. Petru, îi eșiră întru întîmpinare. Vădînd pe Sf. Petru însoțit și de cele două femei bătrâne, chemară la o parte și pe Clement și-l întrebă despre ele. Plin de bucurie, el le răspunse că una este mama sa; în urmăle povesti și lor cele ce se întîmplase cu ea și cum a aflat-o acum. Din cele spuse de Clement, Faustin și Faustinian se încredințară că ei sînt acei doi frați gemeni ai lui, cari plecaseră din Roma și că mama lui Clement e și a lor.

(1) Veđi No. 28—29 și 31.

Atunci cu glas de mulțumire și plin de bucurie pentru necuprinsa lui Dumnezeu minune, dăseră: «O Dumnezeule, marf și prea slăvite sînt minunile tale,» și cu lacrimi în ochi se îmbrățișară, dând lui Dumnezeu slavă pentru nemărginita lui bunătate către ei.

Cine pôte spune, ce plină de fericire era bătrâna Matidia, când și-a regăsit copiii! Cu genuchile la pămînt, mulțumia lui Dumnezeu pentru marea sa milostivire către ea, și-l rugă cu ochii plini de lacrimi, ca să le mângâie sufletele lor și cu aflarea neprețuitului său bărbat, care ar fi prea fericit, fiind între cei vii, ca să vadă cum soția și copiii săi au scăpat cu viață din toate primejdiile. După ce se mai liniștiră, cei doi copii gemeni ai Matidiei rugară pe Apostolul Petru ca să boteze pe mama lor și fosta ei gazdă.

Intr'una din zile, Petru merse la malul mării să-și facă o obișnuită rugăciune. La întorcere fu întâmpinat de un cinstit bătrân, care-l opresce în loc și i se adresează cu următoarele cuvinte: «Domnul meu, de-mi dai voie, îți voi face o întrebare.» La acestea Apostolul Petru răspunde: «Primesc bucuros orî-ce mă vei întreba, Domnul meu». Bătrânul începî a-i dice următoarele cuvinte: «Tu ești strein pe această țară, după cum te arată chipul. Te ved om bătrân, și te zării, rugându-te la malul mării, ceea-ce m'a făcut nerăbdător să-ți păzesc calea și să te întreb.» Cum, în totă viața nu putuși cunoște că nu e nici o ființă, căreia omul trebuie a se ruga? Nu e Dumnezeu, nu e nimic. Tu cui te rogi? Ascultă-mă pe mine că sînt mai bine de 25 de ani, de când eă n'am încetat de a vërsa lacrimi, și chiar a aduce jertă tuturor ăeilor, fără să pot află vre-unul care să mă mângâe în suferințele mele, și pe care să-l cred adevărat Dumnezeu. Apoi continuă: «Eă am fost cel mai de căpetenie dintre cetățenii Romei, și totuși ađi, după cum mă veđi, sunt un nemernic într'o țară streină; n'am unde să-mi adăpostesc capul; sînt lipsit de soție, de copii, și de palatele pe cari le avăm în Roma; acum n'am nici pîinea de tôte zilele». La tôte cele ce bătrânul le arătase cu durere de inimă, Apostolul Petru îi răspunde: «Da! ai dreptate să te superi, fiind în suferințele, pe care mi le spuseși. Ȋei cărora tu te-ai închinat și te-ai jertfit, nu puteau să te ajute! Cum să te audă și să te ajute aceia cărora tu te-ai închinat când ei nu erau Ȋei adevărați ci numai nisce idoli, materie lucrată de mîini omenesci. Tu deci ai fost înșelat, când te rugai la acele chipuri, eă însă nu. Dacă tu ai li cunoscut pe adevăratul Dumnezeu, căruia eă mă rog, te încredințez că ai fi avut tot aceiași fericire în tot-d'auna.» După acestea, Apostolul Petru îi dădu câte-va sciri despre întruparea și venirea Mântuitorului Christos, despre minunile, patimile, răstignirea și învierea lui, în fine cele tôte ce le așteptă pe cei ce cred în el. «Dacă ai cređut îi dize, în acosta, și dacă ai crede din tôte inima, vei vedea puterea Dumnezeirii lui Christos, care pôte să-ți redea fericirea pe care tu ai avut'o mai înainte, soția și copiii.»

Din cele ce bătrânul spusese, Sf. Petru înțelesese că acesta trebuie să fie soțul Matidiei și al fiilor ei, și se minună de a lui Dumnezeu purtare de grije.

Pătrunzându-se bătrânul de cele explicate de Apostolul Petru nu putu răspunde nici un cuvânt și merse cu el împreună la gazdă, unde erau cei-l'alți. Ajunși aci, bătrânul rămase înmărmurit, când se vădu în fața Matidiei și fiilor lui. De uimire și bucurie nu putu dice de cât: «O Dumnezeule ce ved aci? Acesta este Matidia, iubita mea soție de odinioară? O! dar mari sunt minunile Tale!.... și se recunoscără bărbatul, femeia și copiii, udându-se cu lacrimi multe ceasuri, uni pe alții.

Toți cei de față se mirară de o minune ca cea dinaintea ochilor și dădură mulțumită cu toții lui Dumnezeu.

După ce apostolul Petru boteză pe Faust, urmară împreună cu toții călătoria, propovăduind pe unde treceau cuvîntul Evangheliei, până ajunseră în Antiochia. Aci vestea despre aflarea lui Faust și a familiei lui, ajunsese până la urechile Ighemonului cetății, care fără întârziere, anunță împăratului că Faust, ruda sa cea mai apropiată, despre care făcuse atâta timp cercetare, și din cauza căruia acum era foarte întristat, se află în cetatea sa de reședință, Antiochia. Împăratul, primind scrisoarea, răspunde că dacă într'adevăr, s'a găsit Faust, să-l trimetă cât mai curând cu familia la împărătesca cetate, Roma. Așa se și urmă. Guvernatorul cetății, chemă pe Faust, 'i arată scrisoarea împăratului, îi dete mai multe slugi la dispoziție, și-l rugă ca, fără întârziere, să se ducă la Roma.

Faust luându-și soția, și pe cei 2 copii gemeni, plecă la Roma; Clement nu se deslipi de Apostolul Petru. Ajungând acolo, Faust fu primit de împărat cu mare pompă, fu dăruit cu mai multe bogății, robi și rrobe și aproape zilnic se afla la masa împărătescă, atât el, cât și soția sa, păstrându-și cu toate acestea credința în Christos și făcând multe milostenii la cei săraci. Ei trăiră astfel până la adânci bătrânețe, când adormiră în pace plini de fapte bune.

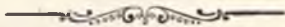
Faustin și Faustinian își urmară misiunea lor, propovăduind credința în Evanghelia Mântuitorului, până 'și sfîrșiră viața în chinuri cumplite din partea necredincioșilor.

În călătoria sa pentru lățirea cuvîntului lui Dumnezeu, ajunse și Apostolul Petru la Roma, unde puse pe Clement ca Episcop mai înainte de sfîrșitul său, care i se vestise prin îngerul Domnului. După acesta Sf. Petru fu răstignit cu capu în jos de împăratul crud, Nerone.

(Va urma)

Ierom. Eftimie Georgescu.

Mănăstirea Ciolanul

Nici un lucru minunat nu se face dintr'o dată,
nici măcar o borbă de grâu sau de porumb.

Starea copiilor de la țară (1).

ând copiii ajung în etate de 7—8 ani, sînt dați la școlă, mai mult de nevoie de cât de voe, căci îi silesce legea și se tem de amenzi, îi veți atunci mergînd la școlă, unii din ei la distanță de 3—4 kilometri, primă-văra și toamna îmbrăcați numai cu albiturile intime ale corpului, desculți și cu o căciulă mare de oie pe cap, pe care o păstrează neschimbată și vara ca și iarna, de se coce de căldură la cap.

Dacă ajung copiii la 10—12 ani, părinții îi trimit mai bucuros la câmp cu vitele, la săpat și la prășit ogorul de cât la școlă, și o fac acesta cu toate dispozițiile legii, pentru-că din munca copiilor părinții trag un profit material imediat, pe când profitul îndepărtat al instrucțiunii ei nu voesc să-l aibă în vedere, cu toate că își dau foarte bine seamă despre dînsul.

Cînd copiii au ajuns la vîrsta de 15 ani, după ce a trecut prin toate aceste pericole, ei devin mai rezistenți de cât orășenii.

Toate aceste piedici la existența și perpetuarea nîmului nostru arată două lucruri: 1 cât de resistentă este rasa românească, pe care rari alte popore pot să o egaleze, de cât pöte Chinezii; al 2-lea că dacă sătenii noștri ar sci să-și crească copiii și mai ales ar avé cu ce, dacă copiii de țărani ar fi puși în condițiunile celor de la orașe, poporul nostru ar fi unul din cele mai vigurose și s'ar înmulți cel puțin îndoit mai repede de cât astă-dî. Ar fi atunci un popor de eroi, egalând pe Elinii și Romanii anticii sau pe Buriile de astă-dî.

După ce am vorbit atîta timp despre copiii de țărani din punctul de vedere fizic, să-mi fie permis a menționă în trecăt abia numai cîte-vă trăsături caracteristice a acestora, din punctul de vedere moral și intelectual.

Pentru ce copiii în general sînt foarte fricoși?

Frica nu este înnăscută în om, ci se arată din momentul ce copilul își dá mai binișor seamă despre lumea ce-l înconjöră; ea este provocată de părinți și rude pe la sate, după cum la orașe e provocată de servitori. Spre a face pe copii să fie cuminți și să nu plîngă, părinții îi înșelă cu venirea a tot felul de dihanii care mai de care mai înspăimîntătoare, gata să-i ieă, să-i manănăce, etc. pentru că sînt neascultători; iar cînd sînt liniștiți li se spun povești cu zmei, balauri, urși, stafii, strigoii, cari umblă noaptea. Cu aceste povești ce li se spun sêra, în imaginația lor vie și lipsită de reflectare li se pare că și ved acele dihanii, de unde ei devin așa de fricoși, că nu mai vor să facă nici un pas noaptea, nici să stea în casă pe întuneric. Această stare psihică este foarte vătămătoare sănătății, căci pöte provoca boli nervöse, boli de inimă, ba chiar și morți subite.

Cînd copiii sînt în virstă de merg la școlă, vedem că mulți din ei învață binișor, cu toate dificultățile numeroase și cu totă lipsa de stimulu, pe care cei din oraș nu le întâmpină de cât în un

(1) Veđi No. 28—29, 30 și 31.

grad mai mic, ba se găsesse și talente între copiii din școlile rurale, ceea-ce dovedesce că țărănimea noastră este dotată cu multă inteligență, fapt bine cunoscut. Cu toate acestea, copiii sătenilor nu au nici o aspirație; îi vedem la școală, la adunările lor, vorbind, întreținându-se despre orî-ce, afară de aspirațiunile lor în viitor, contrarul vedem la copiii orașenilor.

Dar ore pentru ce acesta? Pentru că copiii nu fac de cât să imiteze exemplul părinților lor. Aceștia din urmă, săteni, fiindcă sint ignorați și cu totul nepăsători de ziua de mâine, fiindcă nu se gîndesc de cât pentru hrana de astă-zi, cultivă pămîntul foarte rău și primitiv, nu simt trebuința unei vieți mai confortabile, nu voesc a schimba nimic din sistema culturii pămîntului apucată de la strămoși, nici a îmbunătăți starea locuinței sale, nici a face economii. Această indolență ce se perpetuează prea mult, provine de acolo că țările Române au fost expuse numeroase secole la invasiuni barbare și la spoliațiuni din partea popoarelor vecine cari, intrând cu oști în țară, distrugeau totul în calea lor. Așa a devenit poporul nostru fatalist și nu se mai preocupă de loc de viitorul lor, ast-fel cresc și copiii lor.

Cînd însă copiii au ajuns în stare a judecă mai matur, și încep a-și da sîmă că cu ajutorul cărții are drept omul a aspira la un trai mai bun, apoi după ce termină școlă, își croesc ca vis al lor de aur să se facă condeieri fie, în sat la ei, fie plecînd la oraș. Ei nu-și pot da sîmă că ar puté să-și îmbunătățescă sorta prin ei însuși rîmînînd la cultura cîmpului. Acesta dovedesce că învățătura și direcția ce li s'au dat de la școlă sint greșite și trebuiesc remediate.

Ajungem acuma să tragem următoarea concluziune: Dacă vi-gore și calități bune există în poporul nostru și dacă ele nu așteptă de cât să fie cultivate și ajutate spre a se manifesta cu maximum de energie, sîntem prin urmare datorî, noi clasa cultă, inițiativă privată și stat, să curățim ogorul românesc de buruiana *ignoranței, fatalismului, alcoolismului, risipei* și a altor viții, pentru ca să favorisăm creșterea și rodul cât mai abundent a calităților celor bune din popor, spre a-i asigura nu numai existența unui bun traiu dîlnic, ci și creșterea și perpetuarea nobilei sale rase.

Trebue mai întiiu să protejăm prin legi, dar mai ales prin ajutoare materiale pe femeia însărcinată și mica copilărie, prin toate acele măsuri ce le-am enumerat în conferința mea de anul trecut. Femeile însărcinate și cari alăpteză, să fie oprite de a munci greu, iar câte-vă săptămâni înainte și câte-vă săptămâni după facere, să le fie interdisă munca cu totul, dar pentru acesta trebuiesc înființate societăți sau aziluri cari să ajute materialmente pe cele cu totul lipsite de mijlocele de traiu, sau abandonate.

Să se formeze prin mai multe școli de moșit, de gradul al 2-lea cum e acea din Craiova, moșe practice, fără multă carte, dar cu cunoscinți antiseptice despre arta moșitului, tot dintre femeile de țară, cari să nu se deosibescă în obiceiuri și îmbrăcăminte de ele. Medicii de asemenea să-și dea mai multă ostenelă în căutarea bolnavilor rurali, dîndu-le și sfaturile trebuitoare, lumînîndu-i asupra regulilor igienei.

(Va urma).

Dr. S. Possa.

TEATRU LA SATE

În ziua de 3 Aprilie a. c., s'a dat o serbare școlară în com. Iazu, jud. Ialomița, în folosul elevilor săraci și al bibliotecii școlii. Cu acest privilegiu s'a jucat de elevii școlii sub conducerea d-rei învățătoare Irina Vasilescu piesele: «De Necaz», «Ce face beția», și «Ce face Dracul», iar cu fetele piesa: «Răutăcioasă», cari au reușit pe deplin.

Venitul acestei serbări a fost de 400 lei; cheltuelile de 165, rămânând ca beneficiu net suma de 235 lei.

SERBĂRI ȘCOLARE

În seara zilei de 3 Februarie 1901, în localul de școală din cătuna Rahman, comuna Calfa din jud. Constanța, a avut loc o frumoasă serbare școlară, dată în folosul școlii și sub conducerea învățătorului N. Lungulescu.

Serbarea a început la ora 8 și a durat până la orele 11 noaptea. Sala de clasă era plină de asistenți. Într-o parte a clasei, era formată scena frumos împodobită cu hărți și cu tablouri, pe care elevii școlii, au recitat poezii, dialoguri și istorioare morale și cu conținut anti-alcoolic; iar către sfârșit, elevii de clasa V-a au jucat piesa teatrală anti-alcoolică de T. Speranță «De necaz». — Piese anti-alcoolice, au plăcut mult publicului.

Serbarea a produs un beneficiu de 50 lei, care se vor întrebuița în folosul școlii, după chibzuința comitetului format în această privință.

* * *

Sâmbătă 24 Februarie 1901 a avut loc o prea drăgălașă serbare școlară în Calafat dată de elevii și elevele școlii primare «Carol I» în folosul colegilor lor sârmani.

Serbarea s'a deschis la orele 8½ prin reprezentarea obișnuitei comedii într'un act «tétrul de familie» din cunoscuta lucrare cu același nume a d-lui Grigoriu.

Piesa acesta a fost studiată de copii grație zelului depus de D. Director al școlii Tomache Popescu, ajutat de d-șora Maeri.

Toți improvizatii noștri artiști și-au jucat prea bine rolurile, ce păreau a fi înadins create pentru ei.

După reprezentarea piesei, artiștii noștri executară cu mult talent imnuri, cînturi etc. ca: Imnul dinastiei, Hora lui Michăilănu, Dis-a Badea, Ecoul, Așa era Românul, Răsai lună, Marș regal, Stăncuța, Un suspin (duet) etc.

Elevii au fost acompaniați de veteranul și respectabilul ex-director C. Ștefănescu, ce trei-deci de generații a îndrumat pe calea propășirii, de directorul D. Tomache Popescu, căruia totul i se datorește, de Sf. sa Preotul Calafateanu, cum și de d-l M. Pelian. Acompaniamentul la pian era ținut de d-șora Ștefănescu instituitoare.

Cea-ce a produs o mișcare în public, o adevărată admirație a fost execuția imnurilor naționale ca: Banul Mărăcine, Țuțuianca, Hora de la Cloșani etc., pe cari elevii le executau cu multă măiestrie.

Era și frumos de privit totă această lume de flăcăiași și fetele costume național, țiera înai mare dragul să privească cum la sunetul muzicii sălta opincă cadentat și frumos și cum sdrăngăniau clopoșei legați de nojițele opincilor în timp ce panglicele tricolore de la pălăriore fluturau nebunatic în aer!

La 12 ore am plecat cu toții satisfăcuți.

Satisfacția noastră era cu atât mai mare cu cât cugetam la faptul că:

majoritatea artiștilor — copii sërmani ce urmau să vie a doua și des-culți la școlă, vor veni a treia și cu ghețe în picioare, cu o hăinuță pe ei!

Satisfacția corpului didactic în cap cu d. Director Tomache Popescu era că nu numai societatea înaltă a Calafatului admirase fructele oste-nelelor sale, ci și o parte din talpa țarei, reprezentată ici și colo prin părinții elevilor veniți inadins de la țară și cari priviau spre scenă cu ochii umezi.

Un asistent.

Cronica Săptămânii.

M. S. Regele George al Greciei a avut o întrevedere cu M. S. Regele nostru, la Abazzia. Ziarele din țară și din străinătate dau acestei întâlniri o mare însemnătate. De și nu se cunoște încă ce au vorbit Majestatea Lor, totuși se crede, că au pus la cale îmbu-nătățirea sôrței Românilor și a Grecilor din Macedonia.

— La 1 Maiu s'a deschis sesiunea de primăvară a Sf. Sinod al Bisericii ortodoxe Române. S'a oficiat un Te-Deun la Mitropolie, de către I. P. S. Mitropolit și înaltul cler.

— Consiliul de miniștri a încuviințat confirmarea d-luî I. Procopie Dumitrescu ca primar al capitalei și a D-luî Saita ca ajutor de primar.

— D-l D. Pomponiu revisor școlar al jud. Muscel, a fost permutat în aceeași calitate la jud. Argeș.

— D-l M. Andreian, fost director al școlii primare No. 2 din Pitești, a fost numit revisor școlar al jud. Muscel.

— D-l St. Sihlenu, profesor universitar, a fost numit director general al Teatrelor.

— Ministerul Instrucțiunii face cunoscut că înscrierile de examen ale elevilor pregătiți în particular pentru cursul primar, se vor face pentru o clasă, între 1—5 Iunie la revisorul școlar respectiv. În București, cererile se vor face orî-căruia din cei doi revisori. Pentru 2 clase sau mai multe, înscrierile se vor face la Minister de la 1—10 Iunie, arătându-se și motivele ce fac pe reclamant a cere examen pentru mai multe clase.

La petiție pentru examenul de o singură clasă se va alătură :

1) Recipisa unei casierii pe suma de 15 lei, pe séma ministerului cultelor.

2) Actul de nascere pentru copiii cari dau examen de clasa I sau certificatul de clasă pentru o altă clasă.

Pentru examenul de 2 sau mai multe clase se vor alătură la petiție.

a) Certificatul ultimei clase primare; b) recipisa unei casierii pe suma de 30 lei.

Examenul va fi între 15—20 Iunie între 3—6 p. m.

— Congresul institutorilor și al învățătorilor se va ține în zilele de 1, 2, 3 și 4 Iulie viitor. Chestiunile cari se vor pune în desbatere vor fi:

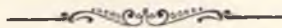
Învățămîntul profesoral la sate și cum ar trebui organizate școlele profesionale spre a prinde rădăcină.

Cestiunea pămînturilor școlare și în deosebire dacă n'ar fi bine ca pămînturile să se arendeze chiar învățătorilor.

Cestiunea lucrării pămînturilor de către învățătorii specialiști și elevi și aceea a împărțirii câștigului bănesc.

Cestiunea înființării școlilor de meserii și privitoare la locurile unde s'ar pute înființa școle de meserii propriu zise.

Ne mai ivindu-se nici un cas de ciumă la Constantinopole, carantina pusă porturilor Constanța și Mangalia s'a ridicat, înlocuindu-se numai cu o vizită medicală.

Un nou Pompei în Mongolia.

Arheologul Svedian «Hedin Sven,» în firul cercetărilor făcute pe deșertul Gobi a dat de un oraș străvechiu, înmormîntat în nisip, pentru desgroparea căruia acum se fac săpăturile. Orașul se întinde în lungime de 3—4 kilometri și mai are încă nepuștiite cam o sută de case. Casele sînt construite din lemn de arin, cu pereții lipiți cu lut. Intocmai ca la Pompei, bate la ochi în deosebire fineța lucrărilor de construcție. În partea nordică a orașului, la fie-care casă se află și aranjament de móră mînată cu apă, ceea-ce arată că pe vremuri curgea riú prin oraș. Acum cea mai apropiată vâlcică e la distanță de oraș cale de câte-vădile. Statuele budhiste și câte-văd monumente grafice aflate în firul săpăturilor, adevăresce presupunerea că întemeierea orașului datează cu mult înainte de chronologia noastră.

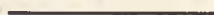

DE LA SATE

Epitropia bisericii Sf. Nicolae din cătunul Fliondot, Dorohoiu, aduce mulțumiri publice d-nei Pulheria Silveanu, pentru că în ziua de 25 Martie a. c., a împodobit biserica cu luminări lucrate chiar de mîna sa.

* * *

Duminică 4 Februarie a. c., cercul cultural din comuna Bălenii-Sêrbi, Dâmbovița, a ținut ședință în localul școlii. Cu această ocaziune s'a dat și o serbare, rînduită cu multă pricepere, de învățătoarele Natalia Vocaride și Eleonora Constantinescu. Publicul destul de numeros, a rēmas pe deplin mulțumit de modul cum micii copilași au executat mai multe bucăți patriotice și au recitat poezii cu cuprins național.

POȘTA REDACȚIEI.

D-lui I. V. Bărbulescu. — Puteți trimite ceva, ca să vedem.

STEAUA

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijlocele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotisația este de cel puțin doi lei pe an, iar pentru învățători preoți rurali și săteni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este îndatorat ca, în cel d'întăit un după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotisația pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicienu*, strada Sf. Ecaterina, București.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kalinderu, *membru al Academiei Române* — *Vice-președinte*, Sava Somănescu, *mare proprietar, senator*. — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârbovicienu, *deputat, director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român*; — *Secretar*, Const. Bănu, *profesor secundar*. — *Membrii*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și fost locțiitor de Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoiescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar*. — *Censori*. Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*.

Membri înscriși și cotisațiunii plătite (Urmare).

Ciobanu Em învăț., (Carligei-Gorj), lei 1; Purec C-tin învăț., (Costeai-Gorj), lei 1; Amzulescu D-tru învăț., (Rășina Gorj), lei 1; Diaconescu Dem. învăț., (God.-Racoți-Gorj), lei 1; Cernăeanu Nicu învăț., (Călcesci-Gorj), lei 1; Filipescu Const, învăț., (Slobozia-Gorj), lei 1; Mălăescu V. învăț., (Pojogeni-Gorj), lei 1; Dobrescu George învăț. (Copăciosa-Gorj), lei 1; Popescu Ion învăț., (Baia-de-fer-Gorj), lei 1; Rădoescu Gh. învăț., (Albeni-Gorj), lei 1; Popescu Gh. învăț., (Călnicu-Gorj), lei 1; Negrescu I. Gh. învăț. (Pojaru-de-sus-Gorj), lei 1; Scărădeanu I. învăț., (Tândălesci-Gorj), lei 1; Dumitrescu S. Scarlat profesor, (R.-Sărat), lei 4; Covăceanu N. învăț., (Sihlele-R.-S.), lei 1; Marinescu Zamfir învăț., (Bogza-Caiata), lei 1; Mateescu G. S. institutore, (R.-Sărat), lei 2; Rîșcan Gh. El. institutore (R.-Sărat), lei 2; Bărcălescu Gh. Ecat. institutore (R.-Sărat), lei 2; Dianu Gh. institutor, (R.-Sărat), lei 6; Grigoriu E. institutore (R.-Sărat), lei 2; Tătăranu M. institutore (R.-Sărat), lei 2; Dicescu Dem. institutor (R.-Sărat), lei 1; Niculescu Gh. institutor, (R.-Sărat), lei 2; Mihăilescu Alex. învăț., (R.-Sărat), lei 2; Bizescu G. D., învăț., (Sgârcești-R.-Sărat), lei 1; Dumitrescu N. perceptor, (Sgârcești-R.-Sărat), lei 1; Sarindaru Minodora institutore, (R.-Sărat), lei 2; Enescu I. institutor, (R.-Sărat), lei 2; Roșescu St. D. preot și învăț., (Bălțați-R.-S.), lei 1; Spănu Ion librar, (R.-Sărat), lei 2; Ionescu I. preot și învăț., (Slob.-Coroteni), lei 1; Socolescu Gr. învăț., (SloboziaR.-S.), lei 1; Grădin I. învăț., (Slobozia-R.-S.), lei 1; Demetrescu Sava învăț. (Șocariciu), lei 1; Manolescu D. Panait învățător, (Drogu), lei 1; Ionescu Stan învăț., (Jideni), lei 1; Smerea Vichentie

institutor, (R.-Sărat), lei 2; Ionescu Marin învăț., (Tâmboești), lei 1; Moșescu Aurelia învățătoare (Tâmboești), lei 1; Ionescu Elena învățătoare, (Tâmboești), lei 1; Popescu Paulina institutore, (R.-Sărat), lei 2; Sotirescu T. institutor, (R.-Sărat), lei 2; Popescu P. Economu institutor, (R.-Sărat), lei 2; Constantinescu Tr. Aurelia institutore, (R.-Sărat), lei 2; Petrescu V. Ana institutore, (R.-Sărat), lei 2; Ionescu Steliana institutore, (R.-Sărat), lei 2; Teodorescu Maria institutore, (R.-Sărat), lei 2; Zernoveanu G. Maria institutore, (R.-Sărat), lei 2; Șuşnea T. institutor, (R.-Sărat), lei 2; Constantinescu D. învăț., (Sgârceiți Plevnei, R.-Sărat), lei 1; Grigoriu Maria institutore, (R.-Sărat), lei 2; Ionescu M. Pavel învățător, (Dediulesci), lei 1; Buzescu George, (Iași), lei 2; Ghiulea Const., (Iași), lei 2; Bejan Victor, (Iași), lei 2; Cosmovici C. Leon doctor, (Iași), lei 5; Lepădatu C., (Iași), lei 2; Cujbă Petre, (Iași), lei 2; Ghițescu Petre, (Iași), lei 2; Săndulescu G., (Iași), lei 2; Saghinescu V. pensionar, (Iași), lei 2; Păun C. Econom, (Iași), lei 2; Ghițescu Vladimir, (Iași), lei 4; Cireș Vasile, (Iași), lei 4; Rusu Dr., (Iași), lei 6; Suciu Anton, (Iași), lei 4; Tomida M., (Iași), lei 2; Gane N., (Iași), lei 2; Velciu Al., (Iași), lei 2; Constandaki George, (Iași), lei 3; Popescu V. profesor, (Iași), lei 2; Botez C. dr. prof., (Iași), lei 2; Gheorghiu Atanasie, (Iași), lei 2; Climescu C., (Iași), lei 6; Castan Victor, (Iași), lei 2; Grigoriu N. Dr. medic, (Iași), lei 5; Konya S. Dr., (Iași), lei 2; Șendrea M. G., (Iași), lei 2; Ropală C. Elefterie, (Iași), lei 2; Teodoreanu Al. avocat, (Iași), lei 2; Alessir Al. magistrat, (Iași), lei 4; Possa G. Econom, (Iași), lei 3; Handoca D. A., (Iași), lei 2; Rosculeț Valeriu Dr., (Iași), lei 5; Longhin Vasile institutor, (Iași), lei 2; Cucu V. I., (Iași), lei 2; Max Emil funcționar, (Iași), lei 3; Iulianu G. Dr., (Iași), lei 2; Dima I. G. pensionar, (Iași), lei 2; Motaș C. Ion, (Iași), lei 5; Tufescu Gr., (Iași), lei 2; Elefterescu Anibal, (Iași), lei 2; Pavlianu M., (Iași), lei 2; Vălescu D., (Iași), lei 2; Dima S. N., (Iași), lei 2; Botez Ion (Iași), lei 2; Balaiș C. G., (Iași), lei 2; Nebuneli D., (Iași), lei 2; Pogor A. T., (Iași), lei 3; Grigoriu C. magistrat, (Iași), lei 2; Enăchiescu G. Pr. Econom. (Iași), lei 2; Botez G. avocat, (Iași), lei 5; Manoliu O. V., (Iași), lei 2; Motăș Teodosie, (Iași), lei 3; Motăș T. Iulia, (Iași), lei 2; Possa I. Const. institutor, (Iași), lei 2; Buțureanu V. prof. (Iași), lei 2; Văleanu G. proprietar, (Iași) lei 2; Robert Mile proprietar, (Iași), lei 2; Savin P. preot, (Iași), lei 4; Deleanu Const., student, (Iași), lei 2; Ionașcu R. profesor, (Iași), lei 2; Mureșeanu Sever profesor, (Iași), lei 2; Stahi Const. prof., (Iași), lei 2; Pavel B. Const. artist, (Iași), lei 2; Tazlonanu T. Cesar I., (Iași), lei 2; Zaharia C. Const., (Iași), lei 2; Vasiliu N., (Iași), lei 6; Iamandi Ion, (Tg.-Frumos) lei 2; Averescu Ion, (Iași), lei 2; Aramă Gh. prof., (Iași), lei 2; Iordăchescu D. prof., (Iași), lei 2; Popescu I. prof., (Iași), lei 2; Rășcanu Gh. student, (Iași), lei 2; Bârsan Gr. prof., (Iași), lei 2; Buțureanu G. D. prof., (Iași), lei 2; Botezat Dr. prof., (Iași), lei 2; Bardasare P. Em. prof., lei 2; Teodorescu N. prof. (Iași), lei 2; Gheorghiu I. Gr. prof., (Iași), lei 2; Gheorghiu Gr. Gh. prof., (Iași), lei 2; Popescu St. I. preot, (Iași), lei 2; Cernea Titus (Iași), lei 2; Burghilea Ilie prof. (Iași), lei 2; Florescu Gr. preot, (Iași), lei 2; Popescu V. Natalia profesora, (Iași), lei 2; Atanasiu Teodosie arhimandrit, (Iași), lei 2; Stubeiu I. C. preot, (Iași), lei 2; Gotcu Ion preot, (Iași), lei 2; Nicodim Archimandrit, (Iași), lei 2

(Va urma în No. viitor.)

Prin actul autentificat de Onor. Trib. Ilfov secția de Notariat sub No. 1.125 din 19 Februbrie 1901, s'a înființat în Bucuresci **Societatea** minieră petroliferă „**ISVORUL**“ cu un capital de 200 000 lei. Acest capital este împărțit în acțiuni de câte 100 lei fie-care, plătit în rate lunare de câte 5 lei, pentru fie-care acțiune subscrisă. Societatea are deja terenurile și puțurile sale, din care se estrage petroleu de o culoare *roșie* (unic aprópe în lume) și de o calitate estra-ordinar de bogată în benzine, lampante și materii grase ca parafine și cêrá de pámint, cea-ce face ca un decaltru din acest petroleu brut, să se vîndă cu 1 leu și 20 bani, iar nu cu 40 bani cum se vînte petroleul negru. Banií depuși la acêstă societate, în acțiuni, sînt asigurați prin chiar páminturile societății, așa că nimeni nu este în pericol a-și perde capitalul depus după cum se întámplă în alte societăți, unde nu este asigurat cu nimic și care nu póte produce atáta venit, cât o asemenea întreprindere.

Avênd în vedere și modul cum se face plata acțiunilor, adică 5 lei pe lună de fie-care acțiune, ar fi posibil orí cuí să-și rupă din cheltuelile destinate pentru plăcerile sale personale, cel puțin câte 5 lei pe lună și să-í plaseze într'o asemenea întreprindere industrială-națională, așa că fie-care ar putea în forțe scurt timp să și creeze un capital mare pe nesimțite, al cărui venit să fie cu mult mai considerabil de cât și-ar putea cine-va închipui. Aú mai rēmas un mic numér de acțiuni nesubscrise. Subscripțiunile se primesc la sediul societății «Isvorul», în Bucuresci, strada Smárdan colț cu strada Dómnei, vis-à-vis de cafeneaua Națională.

Cereți prospectul !

Col mai mare și cel mai vast magazin din Țară și singurul care vînde effin

LA TOATE SEZOANELE

Bucuresci, Calea Victoriei 27, lingă Poliția Capitalei.

Ghete pentru bărbați

De vax cu elastic, 12,95, 11,95, 10,95
 » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95
 » » cu șirete, 13,95, 12,95, 11,95

Ghete de lack pentru salon cu elastic și șirete, 12,95, 11,95

de lack întregi, 14,95, 13,95
 » » facon Klappe, 15,95
 » » pentru d-niiofiț, 14,95, 13,95
 » » cu nasturi, 15,95, 14,95
 » gluce vax cu nasturi, 15,95, 14,95
 » chevr. cu elastic, 15,95, 14,95, 13,95
 » » nasturi, 16,95

Ghete color. simple, 13,95, 12,95
 » » beseturi, 14,95, 13,95
 » » șirete, 14,95, 13,95, 12,95
 » » nasturi, 14,95, 13,95
 » » piele rus. 15,95, 14,95

Pantofi pentru bărbați

De gems, 10,95, 9,95, 8,95
 chevreaux american, 9,95
 » » franțuzesc, 12,95
 » color. 11,95, 10,95, 9,95, 8,95
 » piele rusescă, 12,95, 11,95

Ghete pentru dame

De gems, 9,95, 8,95, 7,95
 » chevreaux, 13,95, 12,95, 11,95, 10,95
 » » ext. fine, 15,95, 14,95, 13,95, 12,95
 » » High-Liffe, 16,95
 » color. 12,95, 11,95, 10,95
 » » High-Liffe, 15,95, 14,95
 » » extra-fine, 13,95, 12,95, 11,95

Pantofi pentru dame

Colori și negre, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95, 5,95, 4,95.

Ghete pentru băeți, fete și copii

Pentru băeți, 9,95, 8,95, 7,95, 6,95
 » fete 6,95, 5,95, 4,95
 » copii 5,95, 4,95, 3,95, 2,95
 Numai la tóte sezónele se póte găsi încălțáminte bună și cu prețuri fabuloase de eftine.

Magasinul la tóte Sezónele lingă Poliția. Bucuresci, Calea Victoriei 27, Bucuresci.

5%

Cupon de reducție pentru cititorii Albinel.

Cititorii revistei vor avéun scádémint de 5% din prețurile însemnate, presentând couponul.